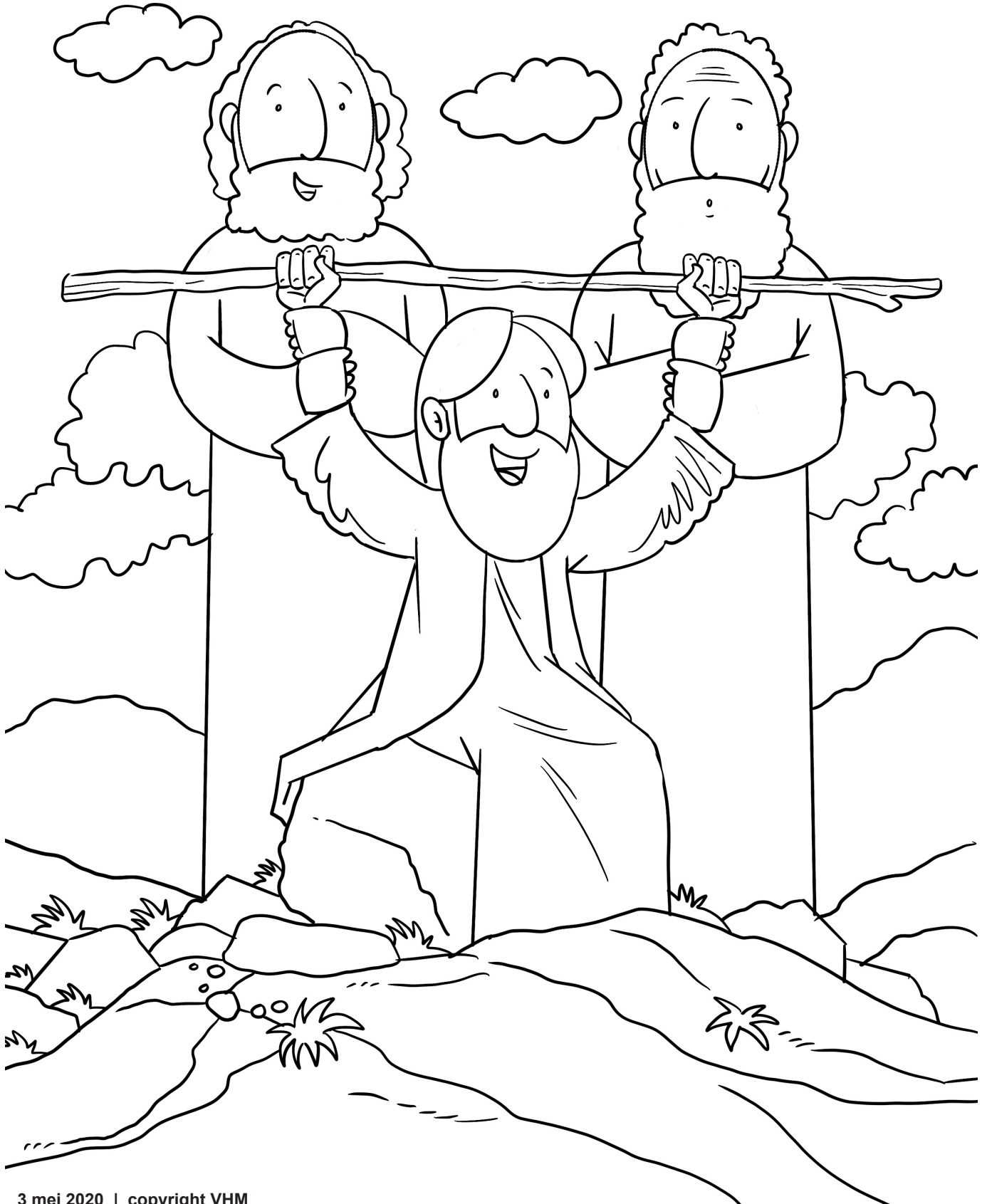

3 mei 2020

Israël moet vechten tegen Amalek

Exodus 17:8-16

Thema: Vragen om Gods hulp

Doel

De kinderen leren dat ze God altijd om hulp moeten vragen. Niets is voor Hem te groot of te klein.

Toelichting

Israël wordt aangevallen door de Amalekieten. Vijanden zijn naast gebrek aan water en voedsel een groot probleem voor Gods volk. We zien in Exodus 17 dat Israël volkomen afhankelijk is van de HEER. Het gaat om de wapens en de kracht van soldaten, maar om het vertrouwen op God, die hen wil beschermen. Zolang Mozes zijn hand met de staf van God omhoog houdt, is Israël de sterkste. Als zijn handen zakken, is Amalek de sterkste. Aäron en Chur mogen Mozes ondersteunen. Na de overwinning bouwt Mozes een altaar en dankt God dat Hij dit gevecht heeft gevoerd voor zijn volk in gevaar. Aan kinderen wordt geleerd weerbaar te zijn, zelfstandig te worden. Dat is goed. Opkomen voor jezelf en weten dat jij bepaalde dingen goed kunt, geeft zelfvertrouwen. Maar daarbij hoort ook, dat je hulp zoekt bij God. Weten dat je afhankelijk bent van Hem, dat Hij alles dat jij doet moet zegenen, wil het resultaat hebben.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Mozes vraagt God om hulp

Richtlijnen: Een leuke inleiding is om de kinderen hun armen loodrecht opzij te laten houden. Wie houdt dat het langst vol? Laat de jongste kinderen zien dat Mozes Gods hulp vraagt door zijn hand omhoog te houden naar de hemel. Wij mogen God om hulp vragen door onze handen te vouwen en te bidden.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: God beschermt zijn volk

Richtlijnen: Een leuke inleiding is om de kinderen hun armen loodrecht opzij te laten houden. Wie houdt dat het langst vol? Honger en dorst heeft het volk van God niet meer. Er is genoeg brood en water. Maar er zijn ook vijanden die Israël aanvallen. In de strijd tegen de Amalekieten wordt duidelijk dat God ook hier doet wat nodig is. Hij voert het gevecht. Door Hem wint het Israëlitische leger. Zolang Mozes volhoudt en zijn staf omhoog naar de hemel houdt, wint Israël. Wanneer dat voor Mozes te vermoeiend wordt, helpen Aäron en Chur. Samen houden ze vol en willen afhankelijk zijn van de HEER. Wij weten dat God ook ons helpt, ook onze gevaren te lijf gaat. We mogen bidden om zijn bescherming tegen het kwade, iedere dag. Hou dat vol!

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Voortdurend vragen om Gods hulp

Richtlijnen: Vind jij het belangrijk dat je kunt opkomen voor jezelf? Sommige kinderen volgen een cursus zelfverdediging. Wat leer je daar? Mozes leert in de strijd tegen de Amalekieten dat de beste zelfverdediging is, dat je hulp vraagt aan God. Natuurlijk moesten de soldaten vechten, maar eigenlijk konden ze hun vrouwen en kinderen niet beschermen tegen de vijanden. Ze waren met te weinig en hadden minder goede wapens. Hun grootste kracht is het vertrouwen op God. De HEER beschermt hen. Dat wordt zichtbaar in de omhooggehouden staf van Mozes. Aäron en Chur vechten niet mee, maar ondersteunen Mozes. Dan komt het wonderlijk goed: de Amalekieten worden verjaagd. Om te danken voor Gods hulp bouwt Mozes een altaar. Vergeet nooit dat je Gods hulp niet kunt missen. Niet in de grote dingen, maar ook niet in de kleine? Hoe kunnen wij een zelfde vertrouwen naar God tonen als Mozes? Hoe kunnen we elkaar daarbij helpen?

Extra bijbelgedeelte: Kolossenzen 4:2

(Blijf bidden, zegt Paulus. Doe zelf je best om gevaren te bestrijden. En wees God dankbaar dat Hij je hoort en verhoort.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

God had beloofd Israël te leiden vanuit Egypte naar het Beloofde Land. De Israëlieten hadden deze belofte echter wel eens vergeten, als er gevaar dreigde. In de eerste verzen van Ex. 17 wordt bijvoorbeeld beschreven dat ze klaagden dat er geen water was en verwijten maakten (vers 2-3). Er was te weinig vertrouwen op de Here God. Zullen de Israëlieten wel op Hem vertrouwen als ze voor het eerst sinds hun bevrijding uit Egypte aangevallen worden door een vijandig volk? Dat wordt beschreven in Exodus 17:8-16.

Vers voor vers

- Vs. 8 Refidim is een tijdelijke verblijfplaats van de Israëlieten op hun tocht naar het Beloofde Land. In Refidim was er al een wonder gebeurd, namelijk dat God water uit een rots had doen voortkomen. De Amalekieten stammen af van Amalek, die een kleinzoon van Esau is (Gen. 36:12). Ze hadden geen ontzag voor God: ze vielen Israël in de achterhoede aan, de plek waar de zwaksten zich bevinden (Deut. 25:18).
- Vs. 9 Jozua zal later de opvolger van Mozes worden. De staf van God is de herdersstaf die Mozes bij zich had en waarvoor God al enkele malen wonderen had verricht (zie bijvoorbeeld Ex. 4:2-3).
- Vs. 10 Jozua behoort tot de jongere Israëlieten, Mozes, Aäron en Chur tot de oudere. Chur wordt verder nog genoemd in Ex. 24:14.
- Vs. 11 Alhoewel hier gesproken wordt over een arm, blijkt uit vers 12 dat het om beide armen gaat. Het opheffen van de armen drukte normaal gesproken een gebedshouding uit. Dat kan ook hier het geval zijn. Het opheffen van de armen kon echter ook een uiting van macht zijn. Door dat te doen, verkondigt Mozes via een symbolische handeling dat de HEER de macht heeft. Hoe het ook zij, of het nu een gebedshouding is of een symbolische handeling, beide mogelijkheden maken duidelijk dat Israël afhankelijk is van God. Zolang die afhankelijkheid zichtbaar is en de armen opgeheven zijn, is Israël de sterkste. Gerichtheid op God helpt het volk om te overwinnen. Zodra dit echter niet zichtbaar is, heeft de vijand de overhand.
- Vs. 12v Geloven is niet een individuele zaak: Mozes kreeg hulp van Aäron en Chur, Jozua kreeg hulp van deze drie leiders, en allen kregen hulp van de HEER.
- Vs. 14 Als Israël later het land intrekt, kan het volk weer te maken krijgen met de Amalekieten. Het is Gods belofte dat Israël de strijd zal overleven.
- Vs. 15 Een banier is een teken dat in het middelpunt staat in de strijd: allen kunnen hun blik daarop richten om moed te ontvangen. Zoals een banier centraal staat, zo is God voor Israël het middelpunt waar het moed en kracht vindt.
- Vs. 16 Koning David heeft uiteindelijk de Amalekieten onderworpen (2 Sam. 8:11-12). Christenen zijn niet geroepen om volken te onderwerpen, maar wel om liefdevol te strijden tegen alles wat tegen de Heer en zijn vrede ingaat, daarbij biddend dat mensen tot bekering komen.

Vragen

1. Oudere (Mozes, Aäron en Chur) en jongere (o.a. Jozua) gelovigen helpen elkaar. Hoe kan jij helpen en hoe kan een oudere jou helpen in het geloof?
2. Israël werd aangevallen door Amalek en helaas gebeurt er nog steeds kwaad op deze wereld. Hoe 'strijd' jij daar op een christelijke manier tegen?

Auteur: JFH

Liederen

Psalm 81: 1 – 5

Lied 863

(=Gezang 408 LvdK)

Lied 864

(=Gezang 409 LvdK)

Als je bidt, zal Hij je geven

Hemelhoog 101

Ik volg de Heer

Hemelhoog 305

Hou maar vol

Opwekking voor kinderen 29

Hij is de Rots

Hemelhoog 340

Auteur: PZ

Mozes vraagt God om hulp

Inleiding

Wie heeft wel eens naar een wedstrijd 'sterkste man van Nederland' gekeken? Wat moeten ze dan allemaal doen? Vrachtwagen trekken, grote zware stenen kogels verplaatsen. Eén onderdeel is je armen wijd doen en in elke hand iets zwaars tillen. Het gaat erom wie dat het langste volhoudt.

Dat kunnen wij ook wel eens proberen, maar dan zonder iets in onze handen te houden. Eens kijken wie dat het langste volhoudt!

Waarom hebben we deze oefening gedaan? Nu, Mozes moest ook zoiets doen!

Bijbelverhaal

Het volk Israël is op weg naar het beloofde land. De Here God heeft beloofd hen daar te brengen. Ze beleven van alles onderweg. Het volk moet leren op God te vertrouwen, maar dat is vaak wel heel moeilijk voor hen.

Gelukkig heeft God veel geduld. Hij leert hun steeds een beetje meer op Hem te vertrouwen. Hij wil dat het volk Israël Hem om hulp vraagt en er op vertrouwt dat Hij hen zal helpen.

Op een keer worden ze aangevallen door een vijandig volk: de Amalekieten. Zó gemeen! Want aan het einde van de lange stoet lopen de herders met de dieren en hun jonkies en juist daar vallen de rovers aan. Mozes roept Jozua en zegt: 'Jij moet aanvoerder zijn. Roep sterke mannen bij elkaar en vecht tegen die rovers van Amalek. Morgen zal ik op de heuveltop staan met de staf van God omhoog om voor jullie te bidden'.

En zo gebeurt het. Jozua verzamelt sterke mannen om tegen de Amalekieten te vechten en Mozes neemt twee vrienden mee om de heuvel te beklimmen. Ze heten Aäron en Chur. Deze drie mannen zijn al best oud en al kunnen ze niet meer vechten in het leger. Zij doen iets dat nog veel belangrijker is: ze vragen God om hulp. Ze vertrouwen op God en ze bidden voor het volk Israël. Op de top van de heuvel aangekomen heft Mozes zijn handen omhoog (maak het gebaar) en zegt: 'Och HEER, wilt U uw volk de overwinning geven, help ons toch'. Na een poos worden de armen van Mozes moe (wij weten nu hoe dat voelt hè?) Hij kan ze haast niet meer omhoog houden.

Iedereen kan het zien: als Mozes de staf omhoog houdt wijst hij daarmee eigenlijk naar God. Dan vluchten de vijanden. Maar gaat de staf omlaag, dan moeten de Israëlieten terug en is Amalek de sterkste.

Aäron en Chur zien ook wat er gebeurt en ze helpen Mozes. Weet je hoe? Ze rollen een steen naar Mozes toe waar hij op kan zitten. Dan helpen ze Mozes zijn armen met de staf omhoog te houden. Zo blijven de Israëlieten het sterkst! Als het avond geworden is zijn de Amalekieten helemaal verslagen. Wat is iedereen blij! De HEER heeft zijn volk gered.

Na de overwinning bouwt Mozes een altaar voor de HEER en bidt: 'Dank U, God voor uw bescherming. Dank U dat U gebeden hoort en verhoort'.

De Here God geeft Mozes de opdracht dat hij deze gebeurtenis in een boekrol moet schrijven. Zodat dit gevecht niet vergeten wordt.

Auteur: ENdV

God beschermt zijn volk

Inleiding

Het verhaal van vandaag gaat over Mozes, hoe hij met de hulp van God de Amalekieten versloeg. Mozes is een profeet die namens God tot het volk Israël spreekt. Vandaag spreekt Mozes tot ons en vertelt ons het verhaal van een zware oorlog. Luister maar mee.

Verhaal

Het begon met een hoop gezeur toen we in de vlakke van Refidim rustten. Het volk was ontevreden. De Israëlieten vroegen mij of God nu bij ons was of dat Hij ons had verlaten. Verder zeurden en zanikten ze dat ze honger en dorst hadden. Ze smeekten om water en brood. De Israëlieten waren boos op mij. Ze vroegen zich zelfs af waarom ik hen uit Egypte had weggeleid. Op zijn tijd en op zijn manier gaf God ons brood en water. 'Nu was alles weer goed, zou je denken. Maar de echte ellende begon toen pas', vertelde Mozes. 'Een verkenners kwam mij waarschuwen dat de Amalekieten onderweg waren om ons aan te vallen. De Amalekieten zijn een volk dat in de woestijn woont en het gewend is om lange tochten te maken. Op die tochten gebeurt weinig goeds. Ze beroven iedereen die ze tegenkomen op hun weg. Samen met de Israëlieten zat ik diep in de nesten.'

Mozes roept Jozua, een jonge leider die bij hem in de leer is. Jozua moet een leger verzamelen om de vijand tegen te houden en te verslaan. 'Ikzelf zal de berg op gaan. Met de staf van God in mijn hand', zegt Mozes. 'Eerst maar eens goed slapen. Voordat we mijn plan kunnen uitvoeren' De volgende dag gebeurt het zoals Mozes heeft voorgesteld. Jozua rukt uit met zijn leger. En Mozes klimt samen met Aäron en Chur een heuvel op. Bovenop de heuvel houdt Mozes zijn handen omhoog als een teken. Zolang hij dit volhoudt is de jonge Jozua aan de winnende hand. Maar zodra hij zijn armen ook maar iets laat zakken zijn de rollen omgedraaid en wordt Jozua met zijn leger ingemaakt', vertelt Mozes. Opeens moet hij denken aan lang geleden. In Egypte loste vechten al niets op. De Egyptenaren gingen gewoon hun gang. God streed in Egypte voor hem en zal ook nu voor Mozes strijden. Maar dan moeten de mensen wel vertrouwen hebben.

Aäron en Chur hebben door dat het erop aan komt. Dat dit het moment van de waarheid is. Snel halen ze voor de vermoeide Mozes een steen om op te zitten. Mozes gaat zitten. Aäron en Chur staan elk aan een kant van Mozes en houden elk een van zijn armen vast. Zodat Mozes ze in alle rust en vol geloof omhoog kan houden. Dit houden ze met zijn drieën vol totdat de zon onder gaat. Zo zorgt God dat Jozua en zijn leger de Amalekieten verslaan zonder dat er aan hun kant ook maar iemand sneuvelt.

God spreekt tot Mozes: 'Vertel aan Jozua dat niemand op aarde zich de Amalekieten nog zal herinneren. Schrijf het op, zodat iedereen zich deze oorlog met de goede afloop herinnert nu en later.' Mozes onthoudt alles dat God tegen hem zegt. De volgende dag bouwt hij een altaar om God te eren en te danken. De Israëlieten zien het en zijn nog vol van Gods overwinning. Mozes noemt het altaar: God is mijn banier. Alle mensen mogen weten dat God de strijd voert tegen de vijand. Iedereen die zijn handen opheft naar God om te bidden zal dat meemaken.

Om te onthouden

God wilde dat Israël helemaal op Hem zou vertrouwen. Ze hadden de strijd immers al gewonnen, omdat God voor hen streed. Daarom hield Mozes zijn handen uitgestrekt omhoog. God vraagt hetzelfde van ons. Dat wij in alles op Hem vertrouwen, het in alles van God verwachten. Als het goed met ons gaat. Maar ook als we problemen hebben of ons zorgen maken. Dan mogen we merken dat God ook voor ons strijdt. Geen probleem of zorg is te groot of te gek voor Hem. God kan en wil ons helpen. Want zijn Zoon Jezus heeft lang geleden de dood verslagen. Het enige dat wij daarvoor hoeven te doen is God om hulp vragen en vertrouwen dat Hij nabij zal zijn.

Vragen

- Merk je weleens dat God bij je is en je helpt? Bijvoorbeeld bij een moeilijke toets op school. Of als iemand waarvan je houdt ernstig ziek is. Hoe merk je dat dan? Moet je zelf dan ook iets doen?
- Op God vertrouwen is soms best moeilijk. Zou het makkelijker zijn om op God te vertrouwen als we elkaar helpen? Hoe kunnen we elkaar daar dan bij helpen, weten jullie voorbeelden?

Luister als afsluiting samen met de kinderen naar het liedje Ik stel mijn vertrouwen op de Heer mijn God (zie link hieronder). Een liedje dat ze vast en zeker kennen. Maar ook een liedje dat heel mooi samenvat waar het in het verhaal van vandaag om gaat. Dan kunnen de kinderen zich misschien door het liedje heel makkelijk het verhaal van vandaag herinneren.

<https://www.youtube.com/watch?v=NmaQZzXGtx8>

Auteur: JvdM

Voortdurend vragen om Gods hulp

Inleiding

Stel de kinderen wat vragen. Alle antwoorden zijn goed, d.w.z. ga alles niet zelf aanvullen of invullen. Hopelijk begrijpen ze na het verhaal wat belangrijk is. U hoeft niet precies alle onderstaande voorbeelden te noemen. Misschien heeft u zelf actuelere gebeurtenissen of voorbeelden die goed aansluiten bij uw groep.

- Wie vertrouw jij het meest? Waarom? En wanneer heb je gemerkt dat diegene te vertrouwen is?
Misschien is dat wel verschillend. Als je fiets kapot is, wie vertrouw je dan dat ie goed gemaakt kan worden? Je vader of de fietsenmaker?
Sommige kinderen zullen zeggen: mijn vader, maar andere kinderen noemen niet hun vader, omdat hij niet zo handig is in het maken van fietsen.
- Als je een toets moet maken op school, waar vertrouw je dan op? Natuurlijk op je kennis, want als het goed is heb je de stof geleerd. Maar zou je nog op iemand kunnen vertrouwen, om hulp kunnen vragen? Wie dan en hoe doe je dat dan?
Als je in een vliegtuig stapt, op wie vertrouw je dan?
Als je alleen thuis bent en de bel gaat, wie vertrouw je dan? Wat moet je dan doen? Wat is het beste?
Zo zie je maar dat het heel vaak voorkomt dat je toch wel iets of iemand moet vertrouwen. Je kunt het niet allemaal zelf, hoe slim en sterk en handig je ook bent.

Tip

Maak een soort banner waarop je schrijft: DE HERE HEEFT MIJ DE OVERWINNING GEGEVEN. Als deze zin wordt genoemd rolt u de banner uit en hangt deze ergens op.

Bijbelverhaal

Het valt niet mee voor het volk Israël. De ene keer klagen ze, omdat ze niet voldoende vlees en brood hebben. De andere keer hebben ze dorst en nu zit er weer een vijand hen op de hielen. Ze kunnen geen kant uit. Moeten ze ook nog een oorlog voeren in die dorre, droge, hete woestijn. Egypte was toch veel beter? Waren ze daar maar gebleven. Ja, er is hen wel een land beloofd, maar wanneer komt dat land in zicht? Wanneer krijgen ze eindelijk een eigen stukje grond om van alles op te verbouwen en een plek waar ze voor altijd kunnen blijven wonen? Tot nu toe zit alles alleen maar tegen en nu jaagt de vijand op hen. Het leger van de Amalekieten valt hen aan. Een leger, zo ontzettend groot.... wat moeten ze in vredesnaam doen? Deze strijd gaan ze verliezen, dat is wel duidelijk. En dan? Het volk is in rep en roer. Ze kunnen geen kant uit. Alle ogen zijn gericht op Mozes, hun leider.

Mozes roept Jozua bij zich. 'Jozua, luister. Roep een aantal mannen uit het volk bij elkaar. Met hen moet je morgen tegen de Amalekieten gaan vechten' Jozua luistert geduldig naar Mozes. 'En Jozua', vult Mozes aan, 'ik ga dan zelf boven op de heuvel staan, met in mijn hand de stok die God mij heeft gegeven'.

Jozua vertrouwt hem. Hij doet precies wat Mozes heeft gezegd en gaat in gevecht met de Amalekieten. Apart he, dat Jozua precies doet wat Mozes zegt. Je kunt toch op je vingers natellen dat dit een ongelijke strijd is? Loopt Jozua dan niet de dood tegemoet? Waarom begint hij niet te discussiëren met Mozes, zo van: 'Maar Mozes, kijk nou toch wat voor leger er aan komt. Dit gaan we toch nooit winnen? Kunnen we ons maar beter niet gelijk overgeven? Dit kost ons heel veel mannen'. Dat zegt Jozua dus niet. Wat is zijn geheim, dat hij toch gehoorzaamt? Wil hij gewoon stoer lijken en bluffen? Of speelt er iets anders mee?

Laten we maar eens verder kijken wat er gebeurt. Jozua trekt de volgende ochtend ten strijde en Mozes doet wat hij Jozua heeft beloofd. Hij klimt een heuvel op en neemt zijn broer Aäron mee, en Chur.

Bovenop de heuvel aangekomen zien ze in het dal het gevecht beginnen. Het grote leger van Amalek en het kleine leger van Israël. Amalek komt steeds dichterbij. De Amalekieten zwaaien met speren, pijl en boog, roepen overwinningskreten en zijn er zeker van dat deze strijd een makkie voor hen is.

Mozes pakt snel de stok die hij van God heeft gekregen en steekt deze omhoog. Hij weet het: onze grootste kracht is te vertrouwen op God.

Aäron en Chur kijken toe en kunnen hun ogen niet geloven. Israël gaat winnen. Kijk maar. Het leger van Amalek trekt zich steeds verder terug. Wat geweldig om te zien. 'Mozes, ziet u dat? We gaan winnen!', roepen ze vol enthousiasme uit.

→
lees verder op de volgende bladzijde

Mozes ziet het ook, maar houdt het bijna niet meer vol om zijn stok nog langer omhoog te houden. Langzaam aan zakken zijn armen verder naar beneden. Hij is moe. Aäron en Chur kijken verschrikt het dal in: 'Mozes, Mozes, kijk nou toch. We gaan verliezen. De vijand rukt weer op. Dit houdt ons leger nooit'. Mozes weet hoe dat komt. Zouden Aäron en Chur het ook zien? Steeds als de stok omhoog gaat, winnen de Israëlieten, maar zodra Mozes zijn armen weer laat zakken, komen de Amalekieten weer terug, vol bravoure en nieuwe overwinningskreten. Aäron en Chur beginnen het te begrijpen.

'Hier is een grote steen. Gaat u daar maar op zitten Mozes'.

Mozes neemt plaats en naast hem staan de twee mannen. 'Mozes, wij zullen helpen uw armen te ondersteunen, zodat u ze omhoog kunt houden'. Aäron en Chur beginnen te begrijpen dat God, die Mozes zelf de stok heeft gegeven, alles met deze strijd heeft te maken. Het leger van Israël is te klein, Mozes is te zwak, maar hun God is groot en sterk.

Jouw God is dezelfde, ook groot en sterk. Hij weet dat jij niet alles kunt en dat je Hem nodig hebt. Je mag Hem altijd alles vragen. Hij komt je te hulp.

Het gevecht duurt tot de zon ondergaat. Het leger van Amalek trekt zich terug als de grote verliezer. Het volk van Israël juicht, Jozua met zijn soldaten juichen, Aäron en Chur juichen.

En Mozes? God praat met hem. 'Mozes, jullie moeten goed onthouden wat hier is gebeurd. Schrijf het allemaal op. En zeg maar tegen Jozua, dat er niets van de Amalekieten zal overblijven. Ik ga er voor zorgen dat ze door iedereen worden vergeten'.

Mozes is diep onder de indruk. Het was onmogelijk om deze strijd te winnen. Maar God is een expert als het gaat om onmogelijkheden. Hij kan alles, zelfs een klein leger laten winnen van een groot leger, als we maar op Hem vertrouwen. Mozes is dankbaar. Hij bouwt een altaar en noemt het: DE HEER HEEFT MIJ DE OVERWINNING GEGEVEN.

Niet zijn leger, geen sterke mannen, geen slimme plannetjes en strategieën. Niets en niemand kon dit leger verslaan. Alleen de Here God. Hij wilde niet dat Amalek tegen zijn volk in opstand kwam. Hij zegt dan ook: 'Er zal altijd oorlog zijn tussen de HEER en de Amalekieten. Want zij hebben zich tegen de HEER verzet'

Dat moet je natuurlijk nooit doen, je tegen de HEER verzetten. Je mag juist op Hem vertrouwen, ook als de toestand uitzichtloos of onmogelijk lijkt, te groot. God is er altijd en is ook altijd te vertrouwen.

Auteur: JvVvN

Israël vs. Amalek

In dit *filmpje* worden in het spel Total War 'The Agitators' vakkundig in de pan gehakt door ene Hulki. Gelukkig is het niet echt en hebben de groenige mensjes die allemaal op de grond liggen niet geleden of pijn gehad. Het leger dat wint juicht aan het einde om de 'Victory' en Hulki heeft de slag gewonnen. Dat gaat niet vanzelf. Degene die dit spel speelt moet strategisch denken en opdrachten geven. De strijders zijn een instrument in de handen van de gamer.

Staf

In *Exodus 17: 8 - 16* vallen de Amalekieten het volk Israël aan in de woestijn. Verder trekken is even geen optie, er moet gevochten worden. Het is een bijzondere strijd. Jozua is de legeraanvoerder en Mozes zit op een berg met een stok in zijn handen die hij in de lucht moet houden. Je kunt het eens proberen samen, iets boven je hoofd in de lucht houden, kijken wie dit het langste volhoudt. Best moeilijk, of niet? Mozes móest het volhouden, want zo lang die staf de lucht in stak waren ze aan de winnende hand. Gelukkig kreeg Mozes hulp, anders was het hem niet gelukt zijn armen zo lang naar boven te houden en dan was het verhaal van het volk Israël heel anders verder gegaan. Als je het zo op je in laat werken is het een apart verhaal. De stok van Mozes als toverstaf in een oorlog tegen de Amalekieten. Stok omhoog betekent: winnen. Stok laten zakken betekent: verliezen. Maar zo werkt het toch niet? Geloven in God betekent toch niet dat je door iets bijzonders te doen Hem aan jouw kant krijgt? Het is vreemd, maar ook mooi. Als je alles goed leest zie je dat het niet aan Mozes lag of de slag gewonnen werd. Hij kreeg hulp bij het ophouden van zijn stok. Het was niet zijn kracht of uithoudingsvermogen dat de doorslag geven zou. Het was ook niet de stok zelf, maar het was Degene naar wie de staf wees. In vers 9 noemt Mozes de stok: de 'staf van God'.

Banier

In het Midden Oosten gebruikten bijna alle volken stokken met daaraan een vlag, een banier. Op <https://christipedia.mirabeze.org/wiki/Banier> is te lezen dat dat een kenmerk was voor het leger. Je kon zien waar je basis was en het 'wapen' op de vlag duidde aan waar je bij hoorde. Ook gaf de banier aan waar de koning zich bevond. Na de – gewonnen – strijd maakt Mozes een altaar met de naam: 'De Heer is mijn banier.' Het is dus duidelijk dat God de koning is van Israël. Niet alleen onzichtbaar in de hemel, maar Hij strijdt met en voor ze. Mozes moest daar op wijzen tijdens het gevecht.

Gamer

Even terug naar de gamer in het spel op het filmpje. De Israëlieten waren blijkbaar afhankelijk van God in het gevecht. Zolang Mozes op Hem bleef wijzen, waren ze aan de winnende hand. Zonder de HEER waren ze nergens. Het kan een beetje lijken op een game. Net als 'Hulki' die de opdrachten geeft, zit God achter de knoppen in het leven van Israël. Sterker nog, in het laatste vers staat zelfs dat Amalek en de HEER met elkaar streden, en niet Amalek en het volk Israël. Er is een groot verschil: een spel is niet echt, maar de geschiedenis wel. De mensen die in het leger tegen Amalek vochten waren van vlees en bloed. Ze hoorden bij een volk dat God had uitgekozen om het zijne te zijn. Wie aan dat volk komt, komt aan Hem en daarom vecht Hij voor ze.

Kerntekst

'Toen bouwde Mozes een altaar, en hij noemde het 'de HEER is mijn banier' (Exodus 17:15).

Vertel!

- 'De HEER is mijn banier.' God is dus een richtingaanwijzer en een plek om je te verzamelen volgens de eerdergenoemde website. Hoe geven we nu handen aan voeten aan de Heer als:
  - *Verzamelpunt (en wie verzamelen zich dan precies en waarom en hoe?)
  - *Richtingwijzer
- Zijn er andere dingen in je leven die richting geven aan wat je doet? Vast wel. Benoem ze eens naar elkaar toe.
- In het leven moet je veel keuzes maken. Hoe kun je God daarbij als richtingaanwijzer zien? Hoe gaat dat in de praktijk, gebruik een voorbeeld uit de vorige vraag.
- Soms is leven een strijd. Niet altijd wint een gelovig persoon de strijd, bijvoorbeeld tegen ziekte. Hoe moet je dit zien als God voor ons strijdt? Wat is de 'winst'?

Auteur: MZ